Forslag til Rådets tredje direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer

KOM(88) 644 endelig udg. — SYN 165

(Forelagt af Kommissionen den 23. december 1988)

(89/C 16/05)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets direktiv 72/166/EØF (1), senest ændret ved direktiv 84/5/EØF (2), har Rådet vedtaget bestemmelser om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse;

i henhold til artikel 3 i direktiv 72/166/EØF skal medlemsstaterne træffe alle formålstjenlige foranstaltninger for at sikre, at erstatningsansvaret for motorkøretøjer, hjemmehørende i det pågældende land, er dækket af en forsikring; der træffes inden for rammerne af disse foranstaltninger bestemmelse om, hvilke skader der dækkes, samt om forsikringens nærmere vilkår;

ved direktiv 84/5/EØF blev forskellene mellem beløbsrammerne og vilkårene for de lovpligtige ansvarsforsikringer i medlemsstaterne mindsket betydeligt;

der består dog stadig betydelige forskelle med hensyn til sådanne forsikringers dækningsomfang;

en fjernelse af disse forskelle ved indførelse af en bestemmelse om, at personer, der lider skade ved uheld forvoldt af motorkøretøjer, behandles på samme måde, uanset hvor i Fællesskabet uheldet findet sted, vil yderligere lette oprettelsen af det fælles marked og dets funktion;

der er navnlig lakuner i den i visse medlemsstater gældende lovpligtige forsikringsdækning af passagerer i motorkøretøjer; for at beskytte denne særligt sårbare kategori af potentielle skadelidte bør sådanne lakuner udfyldes;

det er nødvendigt at fjerne usikkerhed med hensyn til anvendelsen af artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 72/166/EØF; alle lovpligtige forsikringer for motorkøretøjer skal dække hele Fællesskabets territorium og inden for rammerne af en enkelt præmie sikre den minimumsdækning, som er foreskrevet i samtlige medlemsstater;

i henhold til artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF skal hver medlemsstat oprette eller godkende et organ, som skal yde erstatning til personer, der lider skade ved ulykker forvoldt af uforsikrede eller ukendte køretøjer; denne bestemmelse griber dog ikke ind i medlemsstaternes ret til at tillægge eller undlade at tillægge dette organs intervention en subsidiær karakter;

i tilfælde af et uheld forvoldt af et uforsikret køretøj skal skadelidte i medlemsstaterne godtgøre, at den ansvarlige part er ude af stand til eller nægter at yde erstatning, før han kan gøre krav gældende over for organet; organet har bedre muligheder for at rejse krav mod den ansvarlige part end skadelidte; organet bør derfor ikke kunne påberåbe sig sin subsidiære karakter i dette tilfælde, men bør i første omgang yde erstatning til skadelidte;

opstår der en tvist mellem ovennævnte organ og et ansvarsforsikringsselskab om, hvem af dem der skal yde erstatning til skadelidte, bør medlemsstaterne for at undgå forsinkelse i udbetalingen af erstatningen til skadelidte, pålægge enten organet eller forsikringsselskabet at udbetale erstatningen i første omgang i afventning af tvistens afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Med forbehold af artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 84/5/EØF skal den i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF og i artikel 1, stk. 1, i direktiv 84/5/EØF omhandlede forsikring dække ansvaret for personskader, som køretøjet forvolder på andre passagerer end føreren.

I dette direktiv forstås ved »køretøj« et køretøj som defineret i artikel 1, i direktiv 72/166/EØF.

(1) EFT nr. L 103 af 2. 5. 1972, s. 2.
(2) EFT nr. L 8 af 11. 1. 1984, s. 17.

Artikel 2

Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle lovpligtige ansvarsforsikringer for motorkøretøjer:

— dækker hele Fællesskabets territorium på grundlag af én enkelt præmie, og

— ud over den dækning, der er foreskrevet i den medlemsstat, hvori køretøjet normalt er hjemmehørende, sikrer den minimumsdækning, som er foreskrevet i hver af de øvrige medlemsstater, på grundlag af førnævnte præmie.

Artikel 3

Følgende punktum indsættes som sidste punktum i artikel 1, stk. 4, første afsnit, i direktiv 84/5/EØF:

»Medlemsstaterne må imidlertid ikke tillade, at organet gør udbetalingen af erstatning betinget af, at skadelidte på en eller anden måde godtgør, at den ansvarlige person er ude af strand til eller nægter at betale.«

Artikel 4

Med henblik på tilfælde, hvor der opstår tvist mellem det i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF nævnte organ og et ansvarsforsikringsselskab om, hvem der skal yde erstatning til skadelidte, udpeger medlemsstaterne en af disse parter som ansvarlig for straks og i første omgang at yde erstatning til skadelidte. Hvis der i sidste ende træffes bestemmelse om, at den anden part skulle have betalt hele erstatningen eller en del heraf, skal denne part udrede det pågældende beløb til den part, som har udbetalt erstatningen.

Artikel 5

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.